

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/122/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123403265
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:6123403265.3

Uznesenie

16Csp/122/2023

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., XXX XX C., t. č. bytom D. XXX, XXXXX E., F. G. D., o zaplatenie 3.681,18 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

16Csp/122/2023

- I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavuje.
- II. Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.09.2023 sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú zaplatiť sumu istiny vo výške 3.636,18 eura, sumu zmluvných úrokov vo výške 767,08 eura, úroky z omeškania vo výške 1,77 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.636,18 eura od 22.08.2023 do zaplatenia, sumu zmluvných pokút vo výške 45,- eur, ako aj náhradu trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 02.10.2023 platobný rozkaz sp. zn.: 6Up/1534/2023, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 28.12.2023.

2. Predmetom sporu je záväzkový vzťah, ktorý medzi stranami sporu vznikol titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX – Pôžička, uzavretej medzi stranami sporu dňa 01.10.2011 podľa § 497 Obchodného zákonníka, Zákona č. 129/2010 Z. z. a Občianskeho zákonníka, ktorá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a na žalovanú je tak potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

3. Lustráciou pobytu žalovanej súd zistil, že táto má evidovaný trvalý pobyt v obci Lok, pričom žalobca udával prednostnú adresu na doručovanie: H. XX, XXXXX E., F. G. D.. Súd podľa § 116 ods. 1 CSP vykonal ďalšie úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovanej a zo spisu vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn.: 11P/167/2023 zistil, že žalovaná žije v Nemeckej spolковой republike a zdržiava sa na adrese D. XXX, XXXXX E., F. G. D., kde jej súd napokon žalobu spolu s jej prílohami, poučením, potvrdením, uznesením sp. zn.: 16Csp/122/2023 – 104 zo dňa 11.01.2024 a poučením podľa čl. 26 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci

a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach nariadenia, aj prostredníctvom dožiadaného nemeckého justičného orgánu dňa 12.04.2024 úspešne doručil a to do vlastných rúk. Žalovaná sa však k žalobe nijakým spôsobom nevyjadřila.

4. Súd v rámci zisťovania skutočného pobytu žalovanej tiež zistil, že žalovaná má od 25.01.2022 hlásený trvalý pobyt v obci C., avšak v uvedenej obci sa v zmysle odpovede zaslanej obcou C., nezdržiava. Rovnako bolo prostredníctvom OR PZ v Leviciach zistené, že žalovaná sa na adrese C., E. XXX/X nezdržiava viac ako 2 roky. Dopytom do Sociálnej poisťovne bolo zistené, že žalovaná bola naposledy registrovaná ako zamestnanec dňa 04.02.2022, nepoberá a nikdy nepoberala dávky v nezamestnanosti a nie je poberateľkou nemocenských dávok. Elektronickou lustráciou žalovanej v Sociálnej poisťovni za obdobie od 31.05.2022 do 21.09.2023 bolo zistené, že žalovaná nebola v Sociálnej poisťovni vedená, neboli jej vyplácané ani žiadne dávky. Dopytom do Union zdravotnej poisťovne, a.s. súd ďalej zistil, že žalovaná bola poistencom tejto zdravotnej poisťovne od 01.01.2007 do 27.03.2022. Dôvodom ukončenia verejného zdravotného poistenia bol výkon pracovného pomeru v zahraničí a na to základe doručenia pracovnej zmluvy žalovanej platnej od 28.03.2022, pričom jej zamestnávateľom bol v tom čase G. E. I., E.. Aj z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn.: 11P/167/2023, vedeného v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom vyplýva, že žalovaná dlhodobo žije v Nemeckej spolkovej republike, pričom od 12.10.2023 je jej novým zamestnávateľom J. K. H. I., E.. Žalovaná do konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn.: 11P/167/2023 v novembri 2023 oznámila, že pojednávania v predmetnej veci sa nemôže zúčastniť z dôvodu, že dlhodobo žije v zahraničí, prácu menila a je v skúšobnej dobe. Maloleté deti žalovanej boli v predmetnom konaní zverené do osobnej starostlivosti otca a žalovanej bola určená vyživovacia povinnosť. Prídavky na maloleté deti sú vyplácané z Nemeckej spolkovej republiky. Žalovaná si rozsudok vo veci vedenej pod sp. zn.: 11P/167/2023 prevzala na adrese D. XXX, XXXXX E., F. G. D. dňa 21.12.2023.

5. Podľa § 161 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 161 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 9 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

8. Ako už súd uviedol, predmetom sporu je spotrebiteľský záväzkový vzťah, ktorý medzi stranami sporu vznikol titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX – Pôžička, uzavretej medzi stranami sporu dňa 01.10.2011. Súd v konaní ďalej zistil, že žalovaná žije minimálne od konca marca 2022 v Nemeckej spolkovej republike, preto súd skúmal, či predmetný spor patrí do právomoci súdu Slovenskej republiky podľa § 9 CSP. Otázka právomoci patrí medzi procesné podmienky na strane súdu, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti a to v ktoromkoľvek štádiu konania. Ak súd dospeje k záveru, že spor alebo vec nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý má za následok zastavenie konania. Keďže konanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 21.09.2023, aplikujú sa naň ustanovenia o právomoci podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom obligatórna právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv je upravená v 4. oddieli, v článkoch 17, 18 a 19 Nariadenia.

9. Podľa článku 18, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo – bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka – na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

10. Podľa článku 18, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

11. Podľa článku 62, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

12. Podľa článku 26, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

13. Podľa článku 26, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaným poisťník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

14. Podľa článku 28, ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

15. Podľa článku 18, ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo – bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka – na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. V tejto súvislosti je ďalej potrebné uviesť, že medzi pojmi trvalý pobyt a bydlisko je pojmová diverzifikácia, nejde o synonymá. V zmysle konštantnej judikatúry sa za bydlisko považuje miesto resp. krajina, v ktorej osoba v prevažnej miere žije s úmyslom sa tam trvale zdržiavať, teda kde sa osoba zdržiava a kde má sústredné svoje najdôležitejšie záujmy. Podľa uznesenia Súdneho dvora z 3. septembra 2020 vo veci C-98/20 mBank S.A. proti PA, pojem „bydlisko spotrebiteľa“ použitý v článku 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a uznávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že označuje bydlisko spotrebiteľa ku dňu podania žaloby. Ako už súd uviedol, žalovaná má síce na území Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt v obci C., avšak minimálne od konca marca 2022 sa zdržiava na území Nemeckej spolkovej republiky. Skutočnosť, že žalovaná býva v F. G. D., musela byť napokon známa aj samotnému žalobcovi, keďže žalobca v žalobe uviedol prednostnú adresu na doručovanie, a síce H. XX, XXXXX E., F. G. D.. Dôvodom ukončenia verejného zdravotného poistenia žalovanej na území Slovenskej republiky dňa 27.03.2022, bol pracovný pomer žalovanej v Nemeckej spolkovej republike. Žalovaná v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn.: 11P/167/2023 sama uviedla, že sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, čomu napokon nasvedčuje aj skutočnosť, že pred tunajším súdom prebiehalo konanie o úpravu práv a povinností rodičov k jej maloletým deťom, ktoré boli napokon zverené do osobnej starostlivosti otca a zo strany žalovanej bola na maloleté deti určená vyživovacia povinnosť. Žalovaná si v mieste svojho bydliska v Nemeckej spolkovej republike súdne zásielky riadne preberá, v tejto krajine si prevzala okrem písomností v tomto súdnom konaní aj rozhodnutie v konaní vedenom pod sp. zn.: 11P/167/2023. Na základe zistených skutočností tak dospel súd k záveru, že žalovaná mala v čase začatia konania svoje bydlisko, teda obvyklé centrum svojich záujmov v Nemeckej spolkovej republike, kde aj v súčasnosti žije a pracuje, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že má hlásený pobyt na území Slovenskej republiky a že si svoju povinnosť vyplývajúcu z § 6 ods. 1 Zákona o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky nespĺnila. V zmysle uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že bydliskom žalovanej je Nemecká spolková republika, v dôsledku čoho tak nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky podľa článku 18, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012.

16. Právomoc súdu Slovenskej republiky je však v zmysle čl. 26 Nariadenia daná aj vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietať absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24. Súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietať absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní. Súd žalovanej doručil prostredníctvom dožiadaného nemeckého justičného orgánu do vlastných rúk žalobu spolu s jej prílohami, poučenie, potvrdenie, uznesenie sp. zn.: 16Csp/122/2023 – 104 zo dňa 11.01.2024 a poučenie podľa čl. 26 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Žalovaná sa však k žalobe a jej prílohám napriek výzve súdu nijakým spôsobom nevyjadrila, konania sa tak v zmysle čl. 26 ods. 1 nezúčastnila, v dôsledku čoho právomoc súdu Slovenskej republiky v danej veci podľa čl. 26 Nariadenia založiť nemožno.

17. Vzhľadom na skutočnosť, keď spor, ktorý je predmetom tohto konania, nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, keď žalovaná A. B. je žalovaná na súde iného členského štátu, než kde má svoje bydlisko a za súčasného stavu, keď sa žalovaná konania v zmysle čl. 26 ods. 1 Nariadenia nezúčastnila, postupoval súd podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia a vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie vo veci podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil.

18. Podľa § 262 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 256 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Nárok na náhradu trov konania posúdil súd podľa § 256 CSP, keď žalobca iniciovaním súdneho konania na súde, ktorý nemá právomoc vo veci konať, zavinil zastavenie konania. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s týmto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, rozhodol súd tak, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).